

254

OBWIESZCZENIE MINISTRA ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

z dnia 10 maja 1949 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 14 lipca 1936 r. o paszportach.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o zmianie ustawy o paszportach (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 153) ogłaszam w załączeniu jednolity tekst ustawy z dnia 14 lipca 1936 r. o paszportach (Dz. U. R. P. Nr 56,

poz. 404) z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych ustawą z dnia 7 kwietnia 1949 r.

Minister Administracji Publicznej: *Wł. Wołski*

Załącznik do obwieszczenia Ministra Administracji Publicznej z dnia 10 maja 1949 r. (poz. 254).

U S T A W A

z dnia 14 lipca 1936 r.

o paszportach.

R o z d z i a ł I.

Przepisy ogólne.

Art. 1. (1) Opuszczenie obszaru Państwa Polskiego przez obywateli polskich, jak również powrót ich na ten obszar, może nastąpić, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej, tylko na podstawie ważnych paszportów.

(2) Ustala się następujące rodzaje paszportów:

- 1) paszporty zwyczajne,
- 2) paszporty służbowe,
- 3) paszporty dyplomatyczne i
- 4) paszporty zbiorowe.

(3) Wzory wymienionych rodzajów paszportów ustala Minister Administracji Publicznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych.

R o z d z i a ł II.

Uzyskiwanie paszportów.

Art. 2. (1) Warunkiem uzyskania paszportu jest:

- 1) obywatelstwo polskie,
- 2) zezwolenie władz wojskowych, jeżeli w myśl obowiązujących przepisów zezwolenie takie jest wymagane,
- 3) zaświadczenie, przewidziane w przepisach o emigracji, jeżeli wyjazd następuje w celach emigracyjnych,
- 4) zezwolenie rodziców, opiekunów bądź kuratorów, jeżeli chodzi o osoby niepełnoletnie lub niewłasnowolne.

(2) Warunki, wymienione w ust. (1), nie dotyczą osób, otrzymujących paszporty dyplomatyczne, a wymienione w ust. (1) pkt 2), 3) i 4) osób, otrzymujących paszporty służbowe.

Art. 3. (1) Władza odmówi wydania paszportu, jeżeli:

- 1) osoba, ubiegająca się o paszport, nie odpowiada warunkom, wymienionym w art. 2,
- 2) wydanie paszportu może narazić na szkodę ważny interes państwowy lub zagrozić bezpieczeństwu, spokojowi lub porządkowi publicznemu,
- 3) przeciwko osobie, ubiegającej się o paszport, toczy się postępowanie karne o zbrodnię lub występki, a właściwa władza sądowa nie wyrazi zgody na wydanie paszportu,
- 4) osoba, ubiegająca się o paszport, opiekuje się innymi osobami, a istnieje obawa, że w razie jej wyjazdu osoby te pozostałyby bez należytej opieki.

(2) Ocena, czy zachodzą okoliczności, o których mowa w ust. (1) pkt 2) i 4), pozostawiona jest uznaniu władzy.

Art. 4. Paszport zwyczajny może otrzymać każdy, kto odpowiada warunkom, wymienionym w art. 2, jeżeli nie zachodzą przeszkody, przewidziane w art. 3.

Art. 5. Kategorie osób, otrzymujących paszporty służbowe i dyplomatyczne, ustala Rada Ministrów.

Art. 6. Paszporty zbiorowe mogą otrzymywać:

- 1) uczestnicy wycieczek szkolnych, naukowo-badawczych i dydaktycznych, a także wycieczek morskich, organizowanych na podstawie zezwolenia Ministra Administracji Publicznej,
- 2) członkowie organizacji (związków, stowarzyszeń itp.), wyjeżdżający zbiorowo na podstawie zezwolenia Ministra Administracji Publicznej, oraz
- 3) zamieszkali za granicą obywatele polscy, uczestniczący zbiorowo w wycieczkach.

Art. 7. Posiadanie paszportu jednego rodzaju nie wyłącza możliwości uzyskania paszportu innego rodzaju.

Art. 8. Paszporty zwyczajne, służbowe i dyplomatyczne są jednoosobowe; jednakże w paszporcie męża może być wpisana żona, a w paszporcie jednego lub obojga rodziców albo opiekuna — dzieci do lat 13, jeżeli zaś chodzi o rodziny emigrantów — także dzieci powyżej lat 13.

Art. 9. Rada Ministrów może na wniosek Ministra Administracji Publicznej lub Ministra Spraw Zagranicznych wstrzymać lub ograniczyć wydawanie paszportów zwyczajnych i zbiorowych na okres nie dłuższy, niż roczny, jeżeli będą wymagały tego względy na dobro Państwa. W czasie zarządzonych ograniczeń wydawanie tych paszportów można uzależnić od innych jeszcze warunków, aniżeli przewidziane w art. 2.

R o z d z i a ł III.

Ważność paszportów.

Art. 10. (1) Paszporty zwyczajne, służbowe i dyplomatyczne można wydawać na okres do lat 3. Ważność paszportu można przedłużać, jednak łączny okres ważności, licząc od dnia wystawienia paszportu, nie może przekraczać lat 5.

(2) Paszporty, wymienione w ust. (1), uprawniają do wielokrotnych wyjazdów i powrotów, jeżeli władza nie ograniczy ich ilości.

(3) Paszporty zbiorowe można wydawać na okres do 3 miesięcy; uprawniają one do jednorazowego wyjazdu i powrotu.

(4) Paszport bez względu na jego ważność należy w przeciągu jednego tygodnia po powrocie z zagranicy zwrócić władzy krajowej, właściwej do wydawania paszportów; za granicą paszport, który utraci ważność, należy najpóźniej w dniu utraty ważności przedłożyć właściwemu konsulatu polskiemu.

Art. 11. Paszporty są ważne na wszystkie kraje zagraniczne, jeżeli władza nie uczyni ograniczeń.

R o z d z i a ł IV.

Oplaty paszportowe.

Art. 12. (1) Paszporty zwyczajne i zbiorowe, wydawane w kraju, podlegają opłatom, które ustala w drodze rozporządzenia Minister Administracji Publicznej w porozumieniu z Ministrem Skarbu. Za podstawę przy ustalaniu opłat przyjęte będą miesięczne okresy ważności paszportów.

(2) Paszporty służbowe i dyplomatyczne nie podlegają opłatom paszportowym.

Art. 13. (1) Nie podlegają opłatom paszportowym paszporty, wydawane w kraju osobom:

- 1) wyjeżdżającym jako emigranci;
- 2) niezamożnym, jeżeli wykażą, że wyjazd ich jest konieczny, a uiszczenie opłaty naraziłoby je na dotkliwy uszczerbek majątkowy;
- 3) którym przyznano na wyjazd zasiłek z funduszy publicznych;
- 4) nie mającym ukończonych lat 13, jeżeli są wpisane w paszporcie ojca, matki lub opiekuna.

(2) Osoby, wyjeżdżające w celu kształcenia się lub odbycia praktyki zawodowej, oraz osoby, których zawód nie może być wykonywany w inny sposób, jak tylko przez częste wyjazdy (komiwojażerzy, obsługa przedsiębiorstw, służących komunikacji międzynarodowej itp.), otrzymują paszporty ważne na rok za opłatą, ustaloną dla okresu miesięcznego.

Art. 14. (1) Minister Administracji Publicznej może przyznawać ulgi w opłatach paszportowych oraz całkowicie zwalniać od tych opłat w przypadkach:

- 1) wyjazdu do państw, z którymi Państwo Polskie zawarło umowy w sprawie ułatwień paszportowych — na czas trwania tych umów;
- 2) wyjazdu w ważnych sprawach rodzinnych;
- 3) wyjazdu w sprawach handlowych lub przemysłowych, których konieczność zaświadczy odnośny samorząd gospodarczy;
- 4) uzasadnionych stanowiskiem osób wyjeżdżających albo charakterem lub celem ich wyjazdu;
- 5) wyjazdu w ważnych sprawach naukowych.

(2) Uprawnienia, przewidziane w ust. (1) pkt 2), 3) i 5), Minister Administracji Publicznej może w całości lub w części przekazać władzom sobie podległym.

Art. 15. Za przedłużanie ważności paszportów, wydanych w kraju, pobiera się takie same opłaty, jakim podlegają paszporty, wydawane w kraju.

Art. 16. Nieskorzystanie z paszportu nie uprawnia do żądania zwrotu opłaty paszportowej.

Art. 17. (1) Opłaty za paszporty, wydawane przez polskie urzędy konsularne (dyplomatyczne), oraz opłaty za przedłużanie tych paszportów reguluje taryfa opłat konsularnych.

(2) Za przedłużanie w kraju ważności paszportów, wymienionych w ust. (1), pobiera się opłaty, odpowiadające stawkom, ustalonym w taryfie konsularnej.

Art. 18. Za inne dokumenty, które w myśl przepisów szczególnych uprawniają do opuszczenia obszaru Państwa Polskiego i powrotu na ten obszar, pobiera się — jeżeli przepisy te nie stanowią inaczej — opłaty, przewidziane w przepisach o opłatach skarbowych.

R o z d z i a ł V.

Władze.

Art. 19. (1) Paszporty zwyczajne i zbiorowe wydaje w kraju Minister Administracji Publicznej, a za granicą — polskie urzędy konsularne (dyplomatyczne).

(2) Paszporty służbowe dla pracowników, podległych Ministrowi Spraw Zagranicznych, i osób przez niego delegowanych wydaje Minister Spraw Zagranicznych.

(3) Paszporty służbowe dla osób, nie wymienionych w ust. (2), wydaje Minister Administracji Publicznej.

Art. 20. Paszporty zwyczajne i zbiorowe na wyjazd za granicę w sprawach publicznych oraz paszporty służbowe, które wydaje Minister Administracji Publicznej, wystawia się po zasięgnięciu opinii Ministra Spraw Zagranicznych.

Art. 21. Paszporty dyplomatyczne wydaje Minister Spraw Zagranicznych.

Art. 22. Władza unieważni paszport i zarządzi jego odebranie, jeżeli wyjdą na jaw okoliczności, które uzasadniają odmowę wydania paszportu. Decyzja ta jest natychmiast wykonalna.

R o z d z i a ł VI.

Przepisy karne.

Art. 22a. (1) Kto wykracza przeciwko przepisom art. 10 ust. (4) — podlega karze grzywny do 50.000 złotych. Ściganie następuje również w przypadku popełnienia przestępstwa za granicą.

(2) Do orzekania powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

R o z d z i a ł VII.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 23. Paszporty, wydane na podstawie przepisów, obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy niniejszej, zachowują ważność do końca okresów, na które zostały wydane.

Art. 24. W art. 2 w ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa (Dz. U. R. P. Nr 117, poz. 996) skreśla się wyrazy: „Rodzaje, formę, treść i sposób wystawiania dokumentów, upoważniających do przekraczania granicy, warunki, od których zależy ich uzyskanie, i”.

Art. 25. Ustawa niniejsza nie narusza przepisów o wyjeździe za granicę osób, będących w czynnej służbie wojskowej, jak również podlegających powszechnemu obowiązkowi wojskowemu, oraz przepisów o emigracji.

Art. 26. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Administracji Publicznej w porozumieniu z interesowanymi ministrami.

Art. 27. (1) Ustawa niniejsza wchodzi w życie po upływie trzydziestu dni od dnia ogłoszenia.

(2) Jednocześnie uchyla się wszelkie przepisy w sprawach, uregulowanych ustawą niniejszą, a w szczególności rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 kwietnia 1932 r. w sprawie opłat za paszporty na wyjazd za granicę (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 394).